

בְּפָנָי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלְעֶתֶם לֹא תָמוּת
 וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דְרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר. מָאִי לְכָל בָּשָׂר
 וּמְבֹאֵר מֵהוּ כוּוֹנֵת הַכְּתוּב 'לְכָל בָּשָׂר'. לְאִינּוֹן שָׂאֵר גּוֹפִין דְּבִסְחָרְנֵיהוּ
 וְאוֹמֵר שֶׁהַכּוּוֹנָה לֹאלוּ שָׂאֵר הַגּוֹפּוֹת שֶׁסְּבִיבוֹתָם, וְהָאֵל אוֹקְמוּהָ וְהָרִי הַעֲמַדְנוּ
 הַדְּבָרִים לְעִיל בְּדָף קֵנָא, וְשֵׁם מְבֹאֵר שֵׁשׁ מֵלֶאךָ הַמְּבִיא אֶת הַתּוֹלְעִים מִהַקְּבֵר שֶׁל הַמַּחֲלָל
 שֶׁבֶת לְגַהֲנִים, וְנִשְׁמָתוֹ מִתְּבִיִּישׁת מִפְּנֵי הַרְשָׁעִים שֶׁלֹּא חִלְּלוּ שֶׁבֶת שֶׁבִשְׁבֶּת הֵם בְּמִנּוּחָה
 (מִתְּמ"ד). וְלִבְתָּר מְשֻׁטְטִי וּמִסְתַּכְּלָן בְּאִינּוֹן מְאִרִי הוֹן
 דְּכֹאֲבִין וְאִח"כ מְשׁוֹטְטוֹת הַנִּשְׁמוֹת וּמִסְתַּכְּלוֹת בָּאלוּ בְּעֵלֵי הַכֹּאֲבִים, וְבְנֵי
 מְרַעִין וּבְעֵלֵי הַחֹלְיִים הַסּוֹבְלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִינּוֹן דְּסִבְלִין עַל
 יְחוּדָא דְּמְאִרִי הוֹן וְכֵן מִסְתַּכְּלִים עַל אֱלֹהִים שֶׁסּוֹבְלִים בְּשִׁבִיל שְׁמִיחָדִים אֶת רִיבּוֹן
 הָעוֹלָם, וְתַבִּין וְאִמְרִין לִיָּהּ לְמִשִּׁיחָא וְחוֹזְרִים הַנִּשְׁמוֹת וְאוֹמְרוֹת
 וּמִסְפְּרוֹת לוֹ לְמִשִּׁיחָא, עַל צַעַר אֱלֹהִים הַחַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי הַמִּשִּׁיחַ נִמְצָא בְּגֵן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן וְאִין
 לוֹ רְשׁוֹת לְצִאֵת מִשָּׁם עַד שִׁנְתָן לוֹ רְשׁוֹת מִלְּמַעְלָה, לְכֵן הַנִּשְׁמוֹת שֵׁשׁ לְהֵן רְשׁוֹת לְדַעַת
 בְּצַעַר הַחַיִּים הֵן מְגִידוֹת לְמִשִּׁיחָא כְּדִי שִׁתְּקֵן, וְרְשׁוֹת נִיתְנָה לְמִשִּׁיחָא לְהַתְּפִשֵׁט בְּחִדְרֵי גֵן עֵדֶן
 יוֹתֵר מִשָּׂאֵר הַנִּשְׁמוֹת (רמ"ק) וְלִכְּן יֵשׁ בְּכוּחוֹ לְתַקֵּן.

כֹּאשֶׁר אוֹמְרִים לְמִשִּׁיחָא הַצַּעַר שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל וְגַם כִּי צַדִּיק מְכַעֲסִים הַרְשָׁעִים לְקַב"ה
 הַמִּשִּׁיחַ מְרִים קוֹלוֹ וְבוֹכָה

בְּשַׁעֲתָא דְּאִמְרִין לִיָּהּ לְמִשִּׁיחָא צַעֲרָא דִּישְׂרָאֵל
 בְּגִלְוֵת הוֹן בְּשַׁעֲתָא שְׁאוֹמְרוֹת הַנִּשְׁמוֹת לְמִשִּׁיחָא אֶת הַצַּעַר

הַלִּימוֹד הַיּוֹמִי

נִיתֵן לְהַקְדִּישׁ עֲבוּר הַנִּצְחוֹת אוֹ לְרְפוּאָה / הַעֲלָחָה טל' 02-6249000

שמצטערים ישראל בגלותם, וְאִינּוֹן חֲיִיבֵיא דִּי בְּהוֹן, דְּלֵא
 מִסְתַּכְּלֵי לְמַנְדַּע לְמֵאֲרִיהוֹן וכן אומרים לו על אותם הרשעים שבהם
 שאינם מסתכלים לדעת ולעשות את רצון קונם, אָרִים קָלֵא וּבְכִי, עַל
 אִינּוֹן חֲיִיבֵין דְּבַהוֹ מרים המשיח קולו ובוכה על אלו הרשעים שיש בהם.
 הָרֵא הוּא דְכָתִיב וזה הוא שכתוב על המשיח בישעיה (נג), וְהוּא
 מְחוּלָּל מִפְּשָׁעֵינוּ מְדוּכָא מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ, תִּיבֵין אִינּוֹן
 נְשַׁמְתִּין וְקִימִין בְּאַתְרֵיהוֹ וחזרות אלו הנשמות ועומדות במקומן שבגן
 עדן.

המשיח קורא לכל החוליים ולכל הכאבים ולכל היסורים של ישראל שיבואו עליו
 וכולם באים עליו וכך מקל מישראל את יסוריהם

בְּגִנְתָּא דְּעֵדֵן אֵית הֵיכְלָא חָרָא, דְּאֶקְרִי הֵיכְלָא דְּבְנֵי
 מְרַעִין בגן עדן יש היכל אחד שנקרא היכל של בעלי החוליים. בְּרִין
 מְשִׁיחַ עָאֵל בְּהֵוֹא הֵיכְלָא אז המשיח נכנס באותו היכל, וְקָרִי לְכָל
 מְרַעִין וְכָל כְּאֵבִין, כָּל יִסּוּרֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דִּיִּיתוֹן עָלֵיהּ
 וקורא לכל החוליים ולכל הכאבים ולכל היסורים של ישראל שיבואו עליו, וְכָלֵהוּ
 אֲתִיִּין עָלֵיהּ, וכולם באים עליו, וזה מקל מישראל את יסוריהם. וְאֶלְמֵלֵא
 דְּאִיהוּ אֶקִּיל מֵעֲלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל, וְנָטִיל עָלֵיהּ, ואם לא שהוא

המשיח מקל מעל ישראל ולקוח עליו את יסוריהם וג', **לֹא הָיָה בַר נֶשׁ דִּיכִיל לְמִסְבַּל יִסּוּרֵיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, עַל עוֹנְשֵׁי דְאֹרֵייתָא** לא היה אדם שיכול לסבול את יסוריהם של ישראל שסובלים מחמת עלבונה של התורה. **הָרָא הוּא דְכַתִּיב** זה הוא שכתוב בישעיה (נג) **אֲכַן חֲלִינּוּ הוּא נֶשׂא וְגו' פְּגוּוֹנָא דָּא רַבִּי אֶלְעָזָר בְּאֶרְעָא** כדוגמת זה המשיח, כן הוא בארץ והוא רבי אלעזר בן רשב"י שהיה אומר ליסורים בואו אחי ורעי (מק"מ).

בזמן שבית המקדש היה קיים בעבודת הקורבנות היו מסלקים החולאים והיסורים

בְּגִין דְּלִית חֲשֻׁפְנָא, לְאִינוּן יִסּוּרֵין דְּקַיִמִין עָלֶיהָ דְּבַר נֶשׁ בְּכָל יוֹמָא, עַל עוֹנְשֵׁי דְאֹרֵייתָא לפי שאין חשבון לאלו היסורים שעומדים על האדם בכל יום בגלל עונשי עלבון התורה (רמ"ק), **וְכָלְהוּ נִחְתּוּ לְעֵלְמָא, בְּשַׁעְתָּא דְאַתִּיהִיבַת אֹרֵייתָא** וכולם ירדו לעולם בשעה שנתנה התורה, שאם לא יעסקו בה מיד קופצים עליהם יסורים (רמ"ק). **וְכַד הוּוּ יִשְׂרָאֵל בְּאֶרְעָא קְדִישָׁא** וכשהיו ישראל בארץ הקדושה ובית המקדש היה בנוי בתפארתו, **בְּאִינוּן פּוֹלְחָנִין וְקַרְבָּנִין דְּהוּוּ עֲבָדֵי**

אור הרשב"י

[ג] בראות המשיח צער ישראל בייסורין, מיד הוא רוצה להיות כפרתם ונכנס להיכל זה ומושך עליו כל הייסורין הראויים לבא על ישראל מחמת העונשים כי המשיח הוא שם בגוף ונפש, וישראל מתכפרים, כי המעט ההוא על עצמו חשוב לפני הקב"ה כאילו כל ישראל יחד סבלו כל אחד ואחד ייסורין אלו, ולכן השב בתשובה ומסנף עצמו מרצונו, המעט ההוא מרוצה להקב"ה יותר מכמה חלקים שיביא הקב"ה עליו. (רמ"ק).

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

אז באלו העבודות והקרבנות שהיו עושים בבית המקדש, **הוּוּ מִסְלָקִין כָּל**
אֵינוֹן מֵרַעִין וְיִסּוּרִין מֵעֲלָמָא היו מסלקים את כל אלו החוליים והיסורים
 מהעולם והיו מהפכים מידת הדין לרחמים (רמ"ק). **הַשָּׂתָא מְשִׁיחַ מִסְלָק לֹון**
מִבְּנֵי עֲלָמָא אבל עכשיו שאין לנו בית המקדש בעוונותינו, אז המשיח הוא מסלק
 את היסורים מבני העולם, כי עתה שרוב בני עולם חוטאים אז צריכים היסורים לבא על כל
 העולם, ומשנתנה רשות למשחית אינו מבחין בין צדיק לרשע, ולכן המשיח שלוקח עליו את
 היסורים, הוא לוקחם בשביל הצדיקים, ולוקחם גם בשביל הרשעים כדי שיוכלו לחזור
 בתשובה, וזה מועיל לכללות אבל בפרטות אם אדם לא שב בתשובה (רמ"ק), **עַד**
דְּנִפִּיק בְּרֵנְשׁ מֵהַאי עֲלָמָא עד שיצא האדם החוטא מזה העולם בלא
 תשובה ולא ניצל את הרוח שנתן לו המשיח (רמ"ק), **וּמְקַבֵּל עוֹנְשֵׁיהּ, כְּמָה**
דְּאֵתְמַר אז הוא נענש כמו שאמרנו, אבל השב בתשובה ומסגף עצמו מרצונו, המעט
 ההוא מרוצה להקב"ה יותר מכמה חוליים ויסורים שיביא הקב"ה עליו (רמ"ק). **כִּד**
אֵינוֹן חוֹבִין יְתִיר אבל כשאלו החטאים מרובים ביותר **דְּעֵיִלִין לֹון לְגוֹ**
בְּגוֹ גְּהִינָם שאז מכניסים את הנשמה לפני ולפנים בתוך גהינם, **בְּאֵינוֹן**
מְדוֹרִין תַּתְּאִין אַחֲרֵנִין באלו המדורים התחתונים האחרים ששם הוא מקום
 המטהר אפילו את הרשעים, **וּמְקַבֵּלִין עוֹנְשָׁא סְגִי מִסְּגִיאוֹת זוֹהָמָא**
דִּי בְּנִשְׁמָתָא ומקבלים עונש קשה וגדול מחמת ריבוי הזוהמה שבנשמה, שנעשה
 מחמת מעשיהם, כי אין העונש מטרת הגהינם אלא עיקר הכוונה היא טהרת הנפש (רמ"ק),
פְּדִין אֲדִלִיקוּ נוֹרָא יְתִיר, לְמִיכַל הַהוּא זוֹהָמָא אז מדליקים
 את אש הגהינם יותר חזק, כדי לאכול את אותה הזוהמה המרובה, ואז תהיה הנשמה

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000